

Vedr. lovens hovedbestemmelser.

Når kommissionen regner med, at hovedbestemmelserne i den kommende lov må blive regler af lignende indhold som den nugældende lovs § 9, er vi vel ikke helt uenige med kommissionen heri.

Da den nye lov imidlertid alene skal kunne anvendes imod misbrug af monopolignende forekomster, er det for os nødvendigt at slå fast, at de beføjelser til indgreb, som tillægges Priskontrolrådet, efter vor mening udelukkende må begrænses til det område, som omfattes af den nugældende lovs § 6, stk. 1.

Når kommissionen derfor i samme afsnit forudsætter, at Priskontrolrådet får adgang til at fastsætte og offentliggøre højeste priser og avancer (den nugældende lovs § 10, 2. stk.) samt bestemmelser om mærkning og skiltning med pris og vægt eller mål (den nugældende lovs § 11), må vi på forhånd fremkomme med en skarp indsigelse mod denne tanke.

Vi må her gentage, at den kommende lov alene bør tage sigte på monopolagtige forhold, medens §§ 10 og 11 er reminiscenser fra de lovbestemmelser, som var afledt af de ekstraordinære forhold under krig og efterkrigstid.

Allerede i analogi med kommissionens forslag om ophævelse af den nugældende lovs § 8, stk. 1, må også nu § 10, stk. 1, udgå.

At også § 10, 2. stk., må udgå, ønsker vi ikke alene at begrunde med en henvisning til det helt urimelige i, at der under normale tider — udenfor det monopolbestemte område — skulle være adgang for myndighederne til at fastsætte maksimalpriser eller maksimalavancer, men også i prismyndighedernes manglende evne til at fastsætte sådanne priser eller avancer bedre end det frie marked, finder vi en begrundelse for en endelig ophævelse af denne paragraf.

Selv i de tilfælde, hvor konkurrencen tilsyneladende er mindre virksom, vil den margin, som er tilstrækkelig til at fremkalde aktive konkurrencehandlinger, være betydeligt snævrere end den fejlmargen, Prisdirektoratet erfaringsmæssigt er i stand til at arbejde med.

Under krigen og tiden umiddelbart derefter, hvor der var tale om store prisudsving i løbet af kort tid, var en tilnærmelsesvis

nøjagtig prisfastsættelse tilstrækkelig til at modvirke direkte misbrug af knapheds-situationen.

Skulle en maksimalpris eller -avance ikke straks være ansat på det rigtige niveau, ville den i løbet af kortere tid være blevet nogenlunde rigtig.

Under normale forhold med de som regel ganske små prisudsving vil Prisdirektoratets manglende evne til at fastsætte „nøjagtige“ priser derfor, såfremt en sådan beføjelse tillægges det, sandsynligvis overvejende medføre en fordyrelse af varerne for forbrugerne, eller — i det omfang dette ikke er tilfældet — skaffe de erhvervsdrivende tab.

Vi ser da også, at Priskontrolrådet allerede i dag i erkendelse heraf har ophævet næsten samtlige prisordninger af denne art.

Kun i de tilfælde, hvor der af det offentlige ydes tilskud til nedbringelse af en vares pris, kunne der måske være berettigelse for en sådan regel, men i så fald vil det være det rimeligste, at denne regel indeholdes i den pågældende støttelovgivning.

Vedrørende den nugældende § 11 skal vi senere fremkomme med bemærkninger.

Vi er heller ikke enige med kommissionen, når den foreslår, at Priskontrolrådet ikke bindes til nogen bestemt rangfølge ved valget mellem sine beføjelser til at ophæve aftaler eller regulere priser. I det omfang, der indenfor det af den nugældende lovs § 6 dækkede område findes eller etableres pris aftaler, mener vi, at Priskontrolrådets beføjelser — i overensstemmelse med nugældende praksis — i første omgang alene bør begrænses til at regulere priserne.

Af det foregående vil man forstå, at Provinshandelskammeret ikke kan være enig, når kommissionen mener, at Priskontrolrådets beføjelser bør kunne bringes i anvendelse overfor 1) konkurrenceregulerende aftaler, vedtagelser og bestemmelser, 2) enkeltvirksomheders og sammenslutningers øvrige indfyldelse på priser, forretningsbetingelser eller erhvervsfrihed, 3) tilfælde, hvor adgangen til at etablere nye virksomheder er begrænset som beskrevet side 99, 4) hvor udbudet begrænses som følge af importregulering, samt 5) i tilfælde, hvor konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom.

Forsåvidt angår punkterne 1) og 2) mener vi således, at Priskontrolrådets be-